

[Kr. Johansen.]

Medlemmer til at tale om det foreliggende Forslag som et Krav fra Landbruget. Tværtimod vil antagelig de fleste danske Landmænd være imod en saadan Lovgivning. Det er et Krav, som en større eller mindre Del af danske Landmænd — jeg skal ikke komme ind paa, hvort stort Tallet kan være — stiller. Ligesom det saa at sige alle Dage, i hvert Fald saa lang Tid, jeg kan huske tilbage, har været Landmænd her i Landet, som har krævet Korntold, er der nu en Del af Landbrugerne, der kræver en Kornafgift, en Kornordning som den foreslaaede, og ligesom tidligere Korntolderne gerne vilde tale paa Landbrugets Vegne, selv om de ingen som helst Ret havde dertil, er det samme Tilfældet med dem, der nu taler om Kornordning. De har ingen Ret til at tale om Landbrugets Krav.

Med Hensyn til det foreliggende Ændringsforslag om en anden Affattelse af det Lovforslag, der blev forelagt af Det konservative Folkeparti, skal jeg sige, at det nærmest maa være et indre Anliggende mellem de to Partier, som er enige derom. De maa afgøre, om de ønsker det her foreliggende Ændringsforslag eller det oprindelige Lovforslag. Det skal vi andre ikke blande os i. Derfor anbefaler jeg, at man undlader at stemme her ved anden Behandling, hvorimod vi selvfølgelig maa stemme imod ved tredje Behandling.

Hauch: Naar jeg i det hele beder om Ordet under Forhandlingerne om denne Sag, er det som Følge af en Udtalelse af den højtærede Landbrugsminister, en Udtalelse, som har forbavset, ja, i Virkeligheden rent ud forfærdet mig. Den højtærede Landbrugsminister fremkom med en Udtalelse om, at det, der fandt Sted ved denne Lejlighed, dersom det foreliggende Lovforslag gennemførtes, var et fuldkomment Brud med den Politik, som man hidtil havde ført her i Landet med Hensyn til Indførselen af Korn. Jeg maa maaske derom sige, at det er nu ikke ved denne Lejlighed, Brudet sker. Det er sket før; det er desværre paa Grund af Tidernes Ugunst sket mange Gange i de sidste 2—3 Aar. Jeg erkender, at det vilde have været en Lykke ikke alene for Landbruget, men for hele Samfundet økonomisk set, om Forholdene havde stillet sig saadan, at vi havde været frit stillet med Hensyn til Afsætning af vore Produkter udadtil, ligesom vi har været det tidligere. Saa vilde det billige Korn have været en Fordel for Landbruget som Helhed, og det vilde have været en Fordel for

hele Samfundet, naar vi havde ubegrænset Adgang til at sælge det, vi kunde producere, ude i Verden paa Grund af det billige Korn, vi indførte, og saa gaa over til at dyrke andre Produkter til Supplering af Kornet. Men saadan er Vilkaarene jo ikke mere. Vilkaarene er saadanne, at vi ligger over for et lukket Marked, og naar den højtærede Landbrugsminister hævder, at Gennemførelsen af dette Lovforslag vil medføre, at vi hemmer vor Husdyrproduktion, vil jeg gerne sige, at er der noget, vi trænger til i Øjeblikket her i Landet for at faa Orden i vor Økonomi, er det netop, at vi ikke faar en større Husdyrproduktion end den, vi er i Stand til at afsætte paa Verdensmarkedet. Det maa den højtærede Minister formentlig kunne forstaa.

Dertil kommer, at dette Spørgsmaal jo ingenlunde er et Spørgsmaal, som indskrænker sig til at have Interesse for enkelte store Landbrugere, der gerne vil dyrke Korn og gerne vil have en høj Pris derfor, aldeles ikke. Derfor lader en Sammenligning mellem Kravet om Korntold i sin Tid og det nuværende Krav om en Kornordning sig overhovedet ikke drage. En saadan Sammenligning har ingen Baggrund. Som Forholdene har udviklet sig, maa alle her i Landet være interesserede i for det første, at vi kan faa en saadan Pris for Kornet, at det kan lønne sig at dyrke Korn paa den danske Jord. Men dernæst er dette jo et Forhold, der har langt videre økonomisk Betydning. Det vil under de nuværende vanskelige Valutaforhold være af den største Betydning, at vi herhjemme kan avle saa meget som muligt af det Korn, vi har Brug for. Dersom vi kan frigøre Valuta, fordi vi selv skaffer Raaproduktet Korn, er det en stor Fordel for os at kunne anvende denne Valuta til Indførsel af Raastoffer af anden Art, som vi kan frugtbargøre til en forøget Valutamængde ved at lade Forarbejdningen ske herhjemme. Derfor er dette Spørgsmaal ingenlunde et landøkonomisk Spørgsmaal alene, men det er et Samfundsspørgsmaal, og jeg kan i Virkeligheden ikke godt tænke mig, at den højtærede Landbrugsminister vil fastholde den Betragtning, som fandt Udtryk i hans Udtalelser. Dersom man nemlig fastholder dette Synspunkt og gennemtænker Konsekvenserne deraf, vil det føre til Indførsel af en Mængde billigt Korn, som vil blive kastet herind til Dumpingpriser, en overvældende Husdyrproduktion, som vi overhovedet ikke er i Stand til at slippe af med, i det hele en Tilstand, som vilde være skæbnesvanger, ikke alene for Landbruget, men for hele Samfundets Økonomi. Jeg bemærkede med megen Interesse